

نسل اینترنتی یا بومی های دیجیتال

«رشد دیجیتالی» به کار برد، دان تپسکات^۲ نام داشت. به گفته ی او، نسل جوان امروز از نسل های قبلی خود بسیار متفاوت است. آن ها به معنای واقعی در تمام جنبه های زندگی روزمره شان در ارتباط مداوم با فناوری های دیجیتال قرار داشته اند و به راحتی می توان دید، این فناوری ها تأثیر شدیدی بر شخصیت، طرز فکر، و روش برخورد با یادگیری آن ها داشته است. این دانش آموزان در دنیای مملو از ابزار و جوامع برخط^۳ به دنیا آمده اند و این نحوه ی زندگی برای بیشتر آن ها عادی است.

خصوصیات نسل اینترنتی را می توان به این صورت برشمرد:

۱. قادرند چندین کار را در آن واحد و هم زمان انجام دهند.
۲. تحمل بسیار کمی برای تأخیر و کندی در کار دارند. انتظار دارند صفحات وب به سرعت «باز» شوند و پاسخ فوری به پست های الکترونیکی خود دریافت کنند و...
۳. به تولید و ساختن دانش و علم تمایل بیشتری دارند تا این که آموزش ببینند.
۴. به «تعاملی بودن» کار علاقه مندند؛ یعنی می خواهند استفاده

آداب و معاشرت در دنیای دیجیتال بسیار زبردست و متبحر هستند. به اضافه ی این که آنان استفاده کنندگان پروپا قرص رایانه اند و اکثر وقت خود را در اینترنت می گذرانند. بسیاری از این شاگردان، از انواع و اقسام فناوری های اینترنتی که بسیاری از معلمانشان هرگز از آن ها استفاده نکرده اند، به طور روزانه و مستمر بهره می گیرند. بنابراین ضروری است، معلمان را با این فناوری ها آشنا و به استفاده و ادغام فناوری های جدید در تدریس تشویق کرد.

کسی که برای اولین بار اصطلاح «نسل اینترنتی» را در کتاب خود به نام

نسل اینترنتی یا بومی های دیجیتال معروف به نسل دیجیتال و نسل «Y»، اولین نسلی است که با رایانه در خانه و مدرسه، با پیام رسانی آنی و تلفن های دستی، بزرگ شده است. شاگردان این نسل غالباً از فناوری های اینترنتی برای یافتن اطلاعات و انجام تحقیقات، برقراری ارتباط، سرگرمی و بیان عقیده ی خود استفاده می کنند و درصد بسیار بالایی از آنان رایانه ی شخصی دارند. مارک پرنسکی^۱، نظریه پرداز و متخصص آموزش و پرورش، این نسل از دانش آموزان را «بومی های دیجیتال» نامیده است؛ بومی هایی که در استفاده از رایانه و سایر ابزارهای دیجیتال، و

کننده باشند، نه بیننده و شنونده. به هر طرف که بنگریم، بچه‌هایی را می‌بینیم که به راه‌های گوناگونی در حال تولید محتوای جدید و افزودن آن‌ها به طور لحظه به لحظه به دنیای اطلاعات و اینترنت هستند. آنان چنان در ریزه‌های^۵ رایانه‌ای غرق شده‌اند که گمان می‌برند، این حالت کاملاً طبیعی و عادی است. در نظر آنان، فناوری‌های دیجیتال در ردیف دستگاه‌های ضبط و پخش ویدیو قرار دارند و نه بیشتر. این انقلاب ارتباطی، در حقیقت نسل جدیدی را درون دنیای جدیدی خلق کرده است.

مدرسه‌های امروزی با گرفتاری شدیدی روبه‌رو هستند، زیرا گروهی از دانش‌آموزان در فناوری‌های جدید غرق‌اند و ترجیح می‌دهند به جای کتاب‌خانه، به اینترنت که اطلاعات فراوانی دارد و با زمان پیش می‌رود، دسترسی داشته باشند در حالی که بیشتر معلمان مدرسه‌های امروز، با فناوری‌های جدید بزرگ نشده‌اند. از این رو، آنان را «تازه‌واردان یا مهاجران دیجیتال» می‌گویند. پرنسکی می‌گوید، هر قدر این افراد سعی کنند خود را با این ابزارها وفق دهند، باز هم

مشکل خواهند داشت. آنان پیام‌هایی را چاپ می‌کنند که از طریق پست الکترونیکی دریافت می‌کنند، بدهی‌های خود را هنوز با نوشتن چک می‌پردازند یا از دفترهای چاپی تلفن برای دریافت شماره‌ی تلفن استفاده می‌کنند. برخلاف دانش‌آموزانشان که در آن واحد می‌توانند با چندین رسانه کار کنند؛ مهاجران دیجیتالی نمی‌توانند به خوبی چندین کار را با هم انجام دهند و از ابزارهای دنیای روی خطی هم به ندرت در کلاس‌های درس خود استفاده می‌کنند.

خبر نه چندان خوب این است که وب جدید که آن را «وب-۲» یا «وب خواندنی / نوشتنی»^۶ هم می‌نامند، تفاوت‌های بین معلمان و یادگیرندگان را به صورت حادتری تجدید می‌کند. در حالی که دانش‌آموزان با آغوش باز فناوری‌های جدید را می‌طلبند، اکثر مدرسه‌ها چنین عمل نمی‌کنند. هاوارد رینگلد^۷، نویسنده‌ی کتاب «اسمارت موبس»^۸ می‌گوید: «من بین آموزش و پرورش و آموزش مدرسه‌ای یک تفاوت اصلی می‌بینم (تفاوتی که من فکر می‌کنم مرتباً در حال گسترش است): افراد، به خصوص نسل جوان،

به یادگیری به طور مداوم ادامه می‌دهند و با رسانه‌های جدید انس می‌گیرند، اما مسئولان آموزشی که مدرسه‌ها را اداره می‌کنند، در تغییر راه و روش خود بسیار کند عمل می‌کنند. تمام این‌ها تصویر نظام آموزش و پرورش را ترسیم می‌کند که با روش یادگیری دانش‌آموزانش بیگانه است.

با وجود این، خبر خوب این است که این ابزارهای جدید، همان قدر که می‌توانند تفاوت‌ها را گسترده‌تر کنند، می‌توانند شکاف به وجود آمده را هم ببندند. زیرا استفاده از این فناوری‌ها و کار با آن‌ها، برای همه، چه بومی و چه مهاجر، بسیار آسان است.

حقیقت مهم‌تر این است که اکثر ابزار وب خواندنی / نوشتنی یا وب-۲ رایگان‌اند و به دلیل استفاده از برنامه‌های منبع باز^۹ در تولید آن‌ها، بسیار احتمال دارد که این رسانه‌ها در آینده نیز به صورت رایگان باقی بمانند. به طور کلی می‌توانیم خوش بین باشیم، هر زمان که عامل بالقوه‌ی وب خواندنی / نوشتنی راه خود را به درون مدرسه‌ها بیابد، معلمان و دانش‌آموزان در مسیری خواهند افتاد که هرگز آن را تجربه نکرده‌اند.

منابع

1. Fox, S. (2005, October 5). Reports: Demographics. Pew / Internet: Pew Internet & American life project. Retrieved November 13, 2008, from http://www.pewinternet.org/PPF/r/165/report_display.asp
2. Friedman, T. (2005). The world is flat: A brief history of the twenty-first century. New York: Farr, Strauss and Giroux.
3. Gillmor, D. (2005). The Read-Write Web. We the media. Retrieved September 25, 2005, from <http://www.nature.com/nature/journal/v438/n7070/full/438900a.html>
4. Levine, A. (2004, September 23). Rip. Mix. Learn... The digital generation, social technologies, and learning. A presentation for the Training Expo Partners Conference, September 23, 2004. Retrieved November 1, 2008, from <http://graphite.mcli.dist.maricopa.edu/emerging/wiki?RipMixLearn>
5. National Education Technology Plan. (2005). Retrieved September 25, 2008, from http://www.ed.gov/about/offices/list/os/technology/plan/2004/site/edlit_e-default.html

زیر نویس

1. Marc Prensky
2. Don Petscott
3. online communities
4. Load
5. bits
6. Read / Write Web
7. Howard Rhingold
8. Smart Mobs
9. Open Source